

De tovenaars en de twee kampeerders...

Twee goede vrienden besloten te kamperen. Blijgezind en goed uitgerust trokken ze er op uit. Ze genoten van het mooie weer, de blauwe hemel, het groene woud en de zon. Ze luisterden naar de zang van de vogels, maar ze zagen dat deze zenuwachtig werden. "Er is storm op komst" zeiden ze tegen elkaar. De kampeerders draaiden zich nog eens om, maar tot hun grote ontsteltenis, gaapte er een diepe afgrond op de plaats waar ze zopas nog wandelden. De vogels waren reeds ver weg en plots wisten ze zich omgeven van zand. Ze bevonden zich in de woestijn. Er was niets te zien en nog minder te horen ... De vrienden waren zo verschrikt, dat ze niet meer durfden te praten, uit angst de stilte te verbreken. Maar ze kregen dorst, openden een fles water en zetten hun tenten op. "Misschien is dit een nare droom" troostten ze elkaar "morgen ziet de wereld er gans anders uit". De brandende zon stond reeds hoog boven de woestijn en toen ze wakker werden beseften ze dat dit geen nachtmerrie was. "We hebben nog wat voedsel en drank en dan hebben we niets meer" spraken ze op gedempte toon. "Misschien is er wel een oase" ? hoopten ze, maar dat geloofden ze zelf niet. Opeens trok boven hun hoofd een groep adelaars de aandacht en iets viel naar beneden. Een jonge adelaar werd gedragen door een sterkere vogel en had zich losgemaakt. In zijn val had hij zijn pootje bezeerd. De vrienden verzorgden het adelaarsjong goed, want ze hadden altijd een verbandskistje bij de hand. Terug werd het nacht en opnieuw dag en toen zei de jonge adelaar "Veel dank omdat jullie zo goed voor mij gezorgd hebben. Nu ga ik jullie helpen". Ver over de zandheuvels zag de vogel de koepel van een tempel. Hij vloog naar beneden en zag hoe een reuze glazen bol door in zwart geklede mannen beurtelings met zand besmeurd werd. "Nu kan de wereld niets meer zien dan zand" juichten ze en ze bleven maar zand gooien ... De vogel zag dat de punthoeden van de tovenaars op een hoopje lagen en bracht ze naar de vrienden. Hij vertelde wat hij gezien had. De twee kampeerders namen ongezien een punthoed en zetten hem op. Nu verloren de tovenaars hun macht. De kampeerders en de adelaar wroeven het zand van de bol af en iedereen zag terug wat er gebeurde in de wereld ...

... **WET WAS MAAR EEN NARE DROOM**
WISTEN ZE ...